

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 68 vydáno pro vnitřní potřebu - 1.února 2006, nákladem 65 výtisků**

Záhřeb 2006

Oddílová rada

Oddílová rada 8.1.2006 schválila, že z každého „zisku“ oddílu se bude odkládat 10% na DBCB, abychom přispěli ke splácení půjčky 1,4 mil Kč od ústředí Junáka.

Financování projektu DBCB se dostává do své první krizové části. Ač jsme dodrželi všechny podmínky a termíny, chybí nám (ne naší vinou) do konce února 2006 přes 2,2 mil Kč, které musíme zaplatit za další stavební práce. O proplacení těchto peněz z Evropských fondů jsme požádali dle pravidel v půli prosince 2005 (abychom jimi mohli v únoru zaplatit plánované práce). Jsme připravováni na to, že nám tyto „evropské“ peníze mohou dojít až v srpnu 2006.

Na středisku se velmi vážně uvažuje o posílení vlčat - buďto zvětšením stávající 1.smečky a nebo založením 2.smečky. Model, na kterém začala ŠESTKA fungovat pár let po svém založení se totiž velmi osvědčil - než spoléhat, že k nám přijdou do družin noví členové, je lépe si je vychovávat od světlušek a vlčat :-)

V dopise z kraje ledna píše Miloš Zapletal: „Šestáky jsem se zájmem přečetl, je to dílo, kus kroniky, ale i dopisy přátelům o těch šílenostech, do kterých se pouštíte. A ovšem i o tom, co váš oddíl dělá. Pokud skončíte v Kartouzích nebo na Mírově, budeme vás tam jezdit navštěvovat. Nebo aspoň ti tam občas pošleme balíček....“ Takže pište do ŠESTÁKA, pište a pište ...

V souvislosti s odchodem TROJKY z Junáka, byli na první letošní střediskové radě jmenováni noví správcové Dynčáku - „staří

Narozeniny v únoru 6.2.1985 - Brumla

trojkaři“ Miky a Smerf, kteří by chtěli Dynčák více „zkulturnit“.

Očkovi rodiče darovali oddílu 1000 Kč. Moc děkujeme!

Takový malý countrybál skončil letos mírným prodělkem - dotoval se z oddílové pokladny asi 120 Kč.

Středisko nesouhlasí s tím, aby TROJKA, která vystoupila z Junáka a je pouze členem ATOM používala ve svém názvu (3.oddíl skautů) a při své presentaci na veřejnost slovo SKAUTSKÝ, SKAUTŮ,... proto, aby nebyla spojována se vsetínským skautským střediskem a neuváděla v omyl rodiče a veřejnost. Oficiální název TROJKY (která má vlastní IČO) je přitom jiný než ten, který nyní navzdory námítkám střediska pořád částečně „inzeruje“.

O správcovství střediskové chalupy v Karlovicích se uchází Rampa a Miris. Oba dva poslali do konference svoji vizi správcování a SRJ na základě porovnání těchto vizí rozhodne, komu to „přiklepne“ :-).

Připravuje se nová podoba střediskových www. Prozatimní verze je ke shlédnutí na <http://stredisko.jednicka.info>

Na ŠESTÁKU č.68 se podíleli:

Dazul, Kecka, Míša Pavlůsková, Zub, Fijalka, Zdendáš, Hanýsek (1.sm)+ Michálek, Chytrý, Fanta, Klíště, Týna, Opica, Delfínek, Motýlek, Lečo, Martin, Očko, Maťa (6.sbor Püchov), Radek, Janina, Anita, Brůča, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v neděli 26.2.2006.

**Kolik jsme vykoledovali při
Tříkrálové sbírce pro Charitu?**

2004 - 12.298,-Kč

2005 - 18.691,-Kč

2006 - 25.973,-Kč

Tříkrálová sbírka

(Míša Pavlůsková (manažer projektu DBCB)) Přiznám se, měla jsem trochu strach. Otevřeně – čím víc se tato akce blížila, tím větší!! Navíc mi bylo Dazulem naznačeno, že každý rok je při Tříkrálové sbírce na skauty „spoleh“ a on doufá, že to tak zůstane. No, říkala jsem si, letos to bude asi jinak – ale... Ale, pak jsem seděla v katolickém kostele a napravo, nalevo, vepředu, vzadu, všude kolem mě skauti a skauti ... Mám pocit, že vás bylo jednoznačně nejvíc ze všech koledníků!

Byla to pro mě nová životní zkušenost : trochu zmatku, trochu strachu, jak to dopadne, snaha organizovat neorganizovatelné, termíny proto, aby se nedodržovaly – to k vám asi patří!

Ale také k vám patří, a toho si velmi vážím, vaše schopnost pomoci tam, kde je třeba. A to, co mě jednoznačně fascinuje – bez ohledu na svůj volný čas, počasí či jiné nevýhody z toho vyplývající.

Takže, díky všem koledníkům ze Vsetína, Kateřiníc i Ratiboře – i díky Vám můžu Dazulovi oznámit, že na skauty i letos byl „spoleh“!!

PS: Těším se na další pozitivní zkušenosti při našich společných akcích!!!!!! Můj samostatný a obrovský dík patří Janině za dokonale zorganizovanou sbírku v Kateřinicích a v Ratiboři
Vybralo se celkem v Kateřinicích - 11.930,50 Kč, v Ratiboři – 14.042,50, na Vsetíně – 15.571,-Kč

Zdenka Gottwaldová - Kecka (6.K)	4 484,50	Ratiboř
Miroslav Škarpa - Miris (6.K)	4 391,00	Kateřinice
Radim Zranek - Fanta (6.K)	3 823,50	Kateřinice
Lada Kutějová - Fijalka (6.K)	3 718,00	Kateřinice
Jana Zubíčková - Janina (6.K)	3 403,00	Ratiboř
Radek Pořízka - Pinčl (6.K)	3 318,00	Ratiboř
Eliška Kalábová	3 060,50	Vsetín
Lindita Iljazi - Linda (2.D)	2 868,50	Vsetín
Petr Zubíček - Zub (6.K)	2 837,00	Ratiboř
Soňa Špitálská - Sojka (2D)	2 594,00	Vsetín
Pavel Mazáč - Mazánek (1.Ch)	2 451,00	Vsetín
Martina Mitášová - Kóča (1.D)	2 366,00	Vsetín
Petra Holečková	1 132,50	Vsetín
Petra Hrušková - Hruška (2.D)	1 098,50	Vsetín

6.OS klub

(Dazul) Nazrál čas a přirozeným vývojem se začátkem letošního roku vyčlenil ze ŠESTKY a jejích starších (zpravidla už neregistrovaných) členů samostatný oldskautský klub. Tato skutečnost byla oznámena na střediskové radě 8.ledna 2006.

V devátém roce existence ŠESTKY se tak snad pomalu ale jistě začíná zase trochu více naplňovat dlouhodobá vize, se kterou ŠESTKA vznikla - založit funkční oddíl, živé společenství od vlčat po oldskauty, udržovat velmi pestrout, bohatout činnost a postavit si vlastní srub.

Pod pojmem "oldskaut" si mnohý člen oddílu napoprve vybaví naše čilé oldskauty - Luňáka, Tana ... (nezapíráme, že jsou nám velkou inspirací svojí neskutečnou vitalitou). Těm znalejším členům ŠESTKY se možná napodruhé vybaví Roman, Pajtáš, Jitmelka, ... kteří patří mezi naši střediskovou oldskautskou omladinu. No a nyní přichází totální benjamínci - oldskauti, kteří se pravděpodobně z největší části budou rekrutovat z odrostlých členů ŠESTKY. Je velmi pravděpodobné, že budou dokonce pod věkovým průměrem 2.OS Blacbirds (hoši z bývalého 2.Ch).

Nastává čas, abychom dali pojmu Oldskaut v ŠESTCE ten správný význam.

Myslím, že se v 6.OS klubu sešla parta, která má podvědomě chuť pokračovat v čemsi podobném, jako tomu u nich ještě před pár lety bylo když byli pravověrnými členy ŠESTKY. Vzletně bych to mohl formulovat jako oblíbené klišé - "pokračování ve skautingu jako celoživotní cestě a životnímu stylu". Budu trochu méně vzletný a použiju citaci Janky Pfeifferové "... pokračovat v každém věku, hledat pro každé údobí života přiměřené naplnění".

Pracovní (!) název 6.OS klubu je WAKPALAN - hledá se ale všeobecně přijatelnější pojmenování. Vůdcem 6.OS klubu je Radek. Zakládajícími členy klubu jsou Dazul, Miris, Anita, Brumla, Tutíno, Klíště, Kecka, Judy.

Předpokládáme, že za takových 10 let budou členy klubu dnešní světlušky a vlčata a děti dnešních OS budou členy světlušek a vlčat.

Nebráníme se a dokonce s tím počítáme, že členy

6.OS se stanou i někteří rodiče, kteří budou mít chuť se do našich aktivit zapojit.

Myslím, že naprosto přirozeně se dříve či později stanou členy 6.OS i bývalí členové jiných oddílů než jenom ŠESTKY.

A co vlastně bude 6.OS dělat? V podstatě to co doposud jeho členové dělali - když klub neexistoval. Radek pomáhá lřči s vlčatama a světluškama, Dazul řeší Březiny, Miris se stará o oddílový materiál a organizuje K2 i Cross Country, Anita vždycky organizovala Parawesterniádu, Klíště zajišťovala bufet při Countrybálu, ... prostě každý, kdo může a chce, pomáhá v oddíle jak uzná za vhodné - nárazově či celoročně. Vše se počítá :-)

Počítáme s tím, že se časem vytríbí akce, které bude 6.OS pořádat tradičně a bude je zajišťovat po vzájemné dohodě s vedením oddílu i pro ŠESTKU - třeba Silvestr :-)

Většina 6.OS se letos v březnu sejde na velké lyžovačce ve Francouzských horách, v únoru se leckteří sejdeme na tradiční Malé Fatře ...

Jen pro zajímavost vybírám některé z pravidel, které byly v lednu roku 1921 (!) přijaty tehdejším Náčelnictvem (dámyprominout):

3. Účel a prostředky

a) Účelem O.S. je prováděti skauting a pěstovati veškeren sport.

b) Podporovati všemožně činnost Svazu skautů.

c) Účelu domáhá se pořádáním společných schůzek, výletů, táborů, závodů a jiných veřej. podniků. Konáním přednášek ve formě vhodné pro dospělé.

4. Členové O. S.

Jsou ti, kteří si přejí pracovati v hnutí skautském, překročili 18. rok věku a přihlásili se do některého registrovaného klubu. U nových členů vyžaduje se 3měs. doba zkušební.

Přihlásí-li některý člen O.S. nového člena, musí se za něj zaručiti. Výjimečně může přistoupati hoch 17letý, který neskautoval, se svolením příslušného zpravodaje O.S.

5. Práva členů

d) Nemajetným členům mohou býti poskytnuty různé podpory.

6. Povinnosti členů

d) Ve prospěch Old Skautů a Svazu skautů horlivě pracovati, ctí a zájmu skautských býti dbalým.

..... Důvod založení OS byl ten, že skauti kteří dovršili 21 let, chtěli zůstat i nadále v Junáku, chtěli žít podle skautských zásad a chtěli se i jako dospělí lidé řídit skautskými ideami. Ale to by jim bylo nestačilo. Oni nechtěli opustit ani Junáka, ani oddíl, z kterého vyrostli a v kterém dosáhli stejné věkové hranice. A konečně třetí důvod byl ten, že mnozí skauti, kteří existenčně zakotvili a oženili se, chtěli přivést své manželky do klubu OS, aby i ony se podílely na skautské činnosti.

Tento důvod byl velmi závažný a stal se základem oldskautingu, protože umožnil nejdříve manželkám skautů, později podle tehdejší formulace, i jejich snoubenkám, nakonec ženám vůbec, aby mohly být ve společném klubu. Nyní se nám to nezdá, že by to bylo bůhvíco. Ale tehdy to byl čin na svou dobu úplně revoluční a neproráželo se s ním opravdu lehko. I v Junáku samotném byly pochybnosti, mnozí s tím nechtěli nic mít....

MOBIL = tvůj miláček

(Zub) Jen pár slov, pár vět. Máte téměř všichni své mobily, máte je ve věku kdy já jsem ani nevěděl, že nějaký mobil existuje, ale nezávidím vám.

O co mi jde. Hrajete na nich ty svoje hry téměř vždy a všude, i tam, kde se to nehodí. Vedete mnohahodinové rozhovory a snad si i závidíte, kdo má lepší.

Ale vy všichni, co takovou moderní vymoženost vlastníte - mobil je především na telefonování.

Takže, prosím vás, jestli se někdo, kdokoliv z vás s někým na něčem domluví, vám to z jakýchkoliv důvodů nevyjde, dejte vědět. Mobilní telefon je k tomu totiž velice vhodná věc. A pokud ho nevlastníte, zkuste se zařídit jinak. Protože až se budete domlouvat někdy jindy, už o vás ten druhý bude vědět jak velký je na vás spoleh.

Šest důvodů proč musí ŠESTÁK „přežít“

(Zub) Tak jsem nedávno přemýšlel o Šestáku a o jeho výhodách proč ho zachovat. Proto si velice vážím všech, kteří se na něm chtějí podílet, sázet, tisknout.

1. Šesták je skvělý v tom, že můžete přečíst nejen články ostatních, ale taky svoje (ty já čtu jako první)

2. Šesták je pro nás perfektní archivování oddílových, družinových, střediskových i soukromých akcí. Hlavně o nich musí někdo napsat.

3. Šesták a články z něj nám poslouží při prokazování toho, že akce opravdu proběhly a při troše štěstí je tam i to, kolik tam bylo lidí.

4. Šesták je prozatím největším zdrojem informací pro vás, rodiče a všechny ke komu se informace mají dostat.

5. Šesták, stejně jako kabelovka a www stránky jsou pro okolní svět důkazem toho, že náš oddíl žije, že se pořád něco děje a myslím, že nám dělají dobré jméno.

6. Šesták je samozřejmě velká výzva, velká zkušenost a velký závazek pro toho, kdo se ho rozhodne dělat po Dazulovi.

Věřím, že těch důvodů by se dalo najít víc. Tyto mě napadly a měl jsem pocit, že bych je měl sdělit světu, aby jsme si všeci uvědomili, proč nás Dazul cepuje, aby jsme mu poslali články. A taky vás prosím, ulehčeme to tomu kdo bude dělat nového Šestáka a posílejme mu ty články, protože jinak tam fakt není co dávat.

1. smečka vlčat

Nynějším vůdcem vsetínských vlčat je Hanýsek - Ing. Petr Hanák, který před několika lety úspěšně vedl vsetínskou TROJKU a při svém několikaletém působení v Českých Budějovicích vedl na tamním skautském středisku chlapecký oddíl. Před více než deseti lety se velmi aktivně podílel na formování a aktivitách vsetínského RS-Kruhu - jakéhosi volného společenství RS napříč vsetínskými oddíly.

Hanýsku, můžeš stručně představit váš oddíl?

Jasně že můžu: „První smečka není líná, vždyť jsme všichni ze Vsetína, hbité tělo bystrý tvor, vlče je náš správný vzor. Hurá, hurá, hurá, a ještě jednou hurá!“

A také trochu historicky: 1. smečka vsetínských vlčat vznikla na začátku roku 1990 a už první schůzky 15. března se zúčastnilo 39 chlapců. Od začátku dělali většinu akcí společně se světluškami, holčičím oddílem malých skautek, a byli s nimi na patnácti letních táborech - vždycky na Bystřičce u místní školy.

Vlčata jsou nejmladší skupinou skautů, pro chlapce mezi 7 a 11 lety, kteří ještě nemohou být skauty. A proč zrovna vlčata? Skauti jsou přece

„staří vlci, a tak se jejich mladším kamarádům říká vlčata.

Inspiraci a symboliku hledáme v Kiplingových „Knihách džunglí“, kde Mauglí, malý lidský chlapec, vyrůstal ve vlčí smečce a stal se z něj silný a samostatný kluk, který si uměl vždycky poradit. Mauglí měl mezi zvířaty v džungli mnoho přátel, vždycky si vzájemně pomáhali, byl rychlý a obratný, poznával všechno, co potřeboval k úspěšnému životu. A takové se snaží být i vlčata v našem oddíle.

Zkus nám říct pár slov o vedení vsetínských vlčat ...

Za dobu existence se ve vedení smečky se vystřídali tři vůdci: Roman Pavlica – Romitů, Tomáš Pifka – Pif a nynější vůdce Petr Hanák – Hanýsek, tedy moje maličkost. Stačí ?

Když jinak nedáš, tak stačí. Pořádá váš oddíl nějaké akce pro veřejnost?

No že bysme něco přímo organizovali to ne, ale rádi se jich účastníme...

A jak veliká je vsetínská smečka?

No, pravidelně se nás na schůzkách schází

dvacet. Ale někdy ten rámus vydá za čtyřicet... Jo a připiš tam, že se scházíme pravidelně ve své klubovně na středisku v pátek od 16 do 18 hodin.

Od kterého roku váš oddíl nepřetržitě funguje?

Ty mňa Dazule vůbec neposloucháš – už sem říkal že od roku 1990.

Dobře, dobře ... Tak jednu otázku, kterou jsem ti určitě nepoložil - máte ve vašem oddíle nějakou hodně oblíbenou hru?

No, všeccky! To je těžké, vlčata jsou hyperaktivní a chtějí pořád nějakou změnu. Ale asi Maják, ten hrajeme často.

Můžeš zvědavým čtenářům ŠESTÁKU prozradit jak proběhl váš poslední tábor?

Skvěle! Na dva týdny jsme se vydali společně se Lvíčaty na tábor do Slovenského Gápelu, kde jsme v táborové hře objevovali dávno ztracenou civilizaci Lupulů a našli její poklady. Každé vlče po tomto táboře ví, jak se staví podsadový stan, umí si do něj udělat komfortní výbavu a umí chytnout pilu a sekeru tak, že se s ní nezraní!

Hanýsku, co považuješ ty osobně za největší úspěch vašeho oddílu?

Asi to, že kluky skauting baví a jdou dál – mezi starší kluky, tedy teď do Lvíčat. Také to že se mnou spolupracují Beran, Šmudla a Houmr. Bez nich by to bylo o moc těžší a asi méně zajímavé – pro mne i pro vlčata.

A který problém by váš oddíl potřeboval co nejdříve vyřešit?

To je špatně položená otázka, zkus nějakou jinou.

**Ty máš politické ambice na presidenta :-)?
Tak tedy dobře - už víš, kdo povede 1.smečku vsetínských vlčat po tobě?**

No mám takového tajného favorita Prozrazovat ale nebudu nic, takže tu peněženku zase klidně schovej.

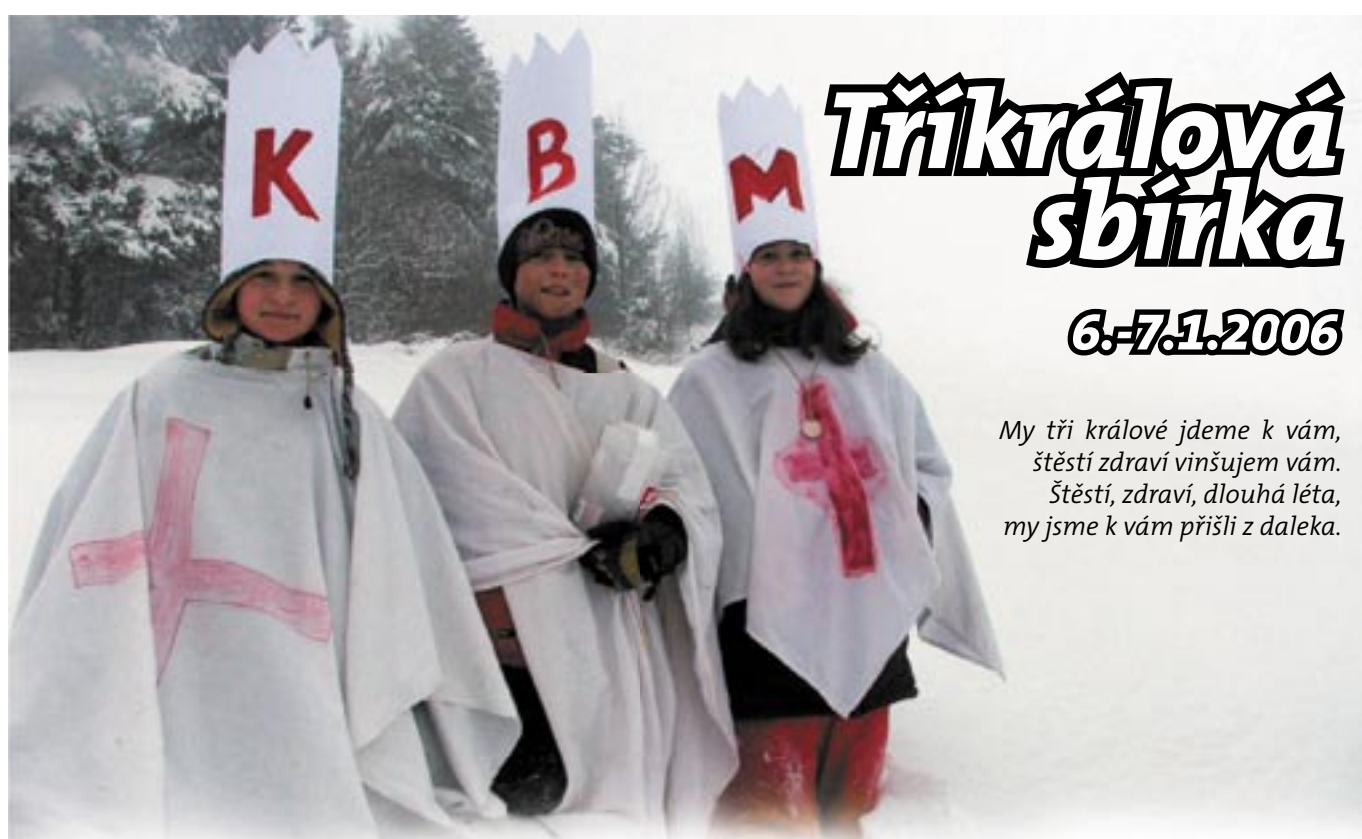
**Vidím, že z tebe nic pořádného nevydoluju, takže poslední otázka na závěr - a prosímtě, zkus jít do sebe, než odpovíš tak pořádně zapřemýšlej a nepláčni první nesmysl, který tě napadne. Chceš něco vzkázat ŠESTCE?
Aby byla stejně dobrá jako Vlčata.**

Tak ti teda pěkně děkuji za rozhovor ...

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde je zachycena téměř každá akce, která se v oddíle předchozí měsíc udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

*My tři králové jdeme k vám,
štěstí zdraví vinšujem vám.
Štěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli z daleka.*

(Zdendáš) Byli jsme na Tříkrálové sbírce. Začli jsme na Pasekách. Když jsme došli k tetě Milušce, dostali jsme každý 50 Kč pro sebe. Já a Smíšek jsme dali peníze do kasičky a Ziky je tam nedala. Jak jsme šli z kopce, tak je ztratila. Smíškovi se rozlepila koruna a aby toho nebylo málo tak jsem šlápl na sníh, který se podemnou propadl.

(Kecka) Sraz máme Ráno na půl osmé v Ratibořské klubovně, kde je už rušno. Hromadí se tam plno Baltazarů, Melicharů, Kašparů a taky Zub s Janinu. Mě přidělují skupinu Tři Králů a hlavního vedení chopí Delfínek, která mě provází po celém Ratiboři. Začínáme.

Zazvoníme, zazpíváme koledu, nejmladší z nás Opica vychrlí z paměti větu o tom že jsme skauti z Kateřinic a Ratiboře a že vybíráme peníze za Vsetínskou Charitu pro chudé a potřebné...

Po pár domech už to jde jak po másle. Vůbec nestíháme a už mrzneme teda aspoň já. Někteří nás sice zahlédnou a dají o sobě vědět, ale že by aspoň sešli dolů a otevřeli nám, to už ne. Každý, kdo nám otevřel, daroval aspoň nějakou tu korunu, nezáleželo kolik kdo dal, ale jen to, že každý přispěl tolik co mohl.

Celí zmrzlí se těšíme do klubovny a na country bál který má za pár hodin začít. Ještě jdeme na Obecní úřad, kde počítáme peníze a pak hurá na autobus. Dneska jsem zmrzlá jak sněhulák...

(Fijalka) Tento rok sem šla na sbírku poprvé. Jako doprovod našich světlušek a vlčat sem přemýšlela co vlastně budu dělat. Ráno byl sraz u klubovny o půl osmé. Moc sa ně stávat nechtělo, ale když sem si vzpomněla na Týnina slova z pátku hned sem byla na nohách.

Ráno byla slušná kosa. Po zjištění, že mé rukavice sem ztratila, mě Týna řekla, že nejsem normální a šla si rači pro kasičku k Irči. Jak sem zjistila, že můj černý král není černý jak měl být sem vytáhla moji řasenku a hlavou mi prolétlo eště, že jdu na Country bál - jinak tydle věci u sebe nenosím. Konečně měli všichni koruny, namalované obličejy, kasičky, cukříčky, čajíčky atd. a mohli sme vyrazit. My sme začínaly u Ptáčků. Tam nám neotevřeli podle našeho uvážení, protože žádný normální člověk, když nemusí tak v sobotu tak brzo nevstává. To se nám potvrdilo, protože v dalším domě nám otevřela babička se slovy né moc nahlas naši mladí eště spí a u Kovaříčků vypadali, že taky před chvílí vstali. A u nich sem zjistila, co je můj úkol - psát na vysoké dveře, že sme tam byly. Většina domů měla vysoké futra, takže kromě jednoho domu sem to psala všude.

A tak to šlo dům od domu. Céřečky zazpívaly, usmály se, poděkovaly, rozloučily a šlo se dál. Na dolním konci si Týna stěžovala, že nebude na druhý den mluvit, jak furt pje. V Březinách to teprve

byla pořádná sranda. Nebyla tam posypaná cesta, takže nám to jelo všude možně. Tam sme sa podívaly, jak se nám staví Březiny. A šly, teda spíš se klouzaly zpět. Šly sme k jednomu pěknému domu, kde Týna krásně spadla na namrzlém schodu a tak sa smála, že nemohla zpívat.

Kolem 11:45 sme šly na kopeček na dolním konci a pak pro nás přijela Irča. Batůžky sme měly tak přepěchované sladkostma, že sme sa málem do auta nevešly. MOOOOOOOOOOOOC děkuju mým děvčátkům Týnce, Lenči a Berušce a i těm ostatním, že to všechno tak krásně odzpívali.

*...a já černý vystupuju
a dobrý rok vám vinšuju ...*

(Zub) Janina mňa požádala, jestli bych chodil s děckama jako doprovod při Tříkrálové sbírce. V Ratiboři to bylo náročnější. Chodili jsme v pátek i v sobotu. Docela slušně mrzlo, takže to nebyla žádná sranda pro děcka ani pro mňa. Já jsem dělal šéfa skupince, ve které byly děcka Hradilovy (Papoušek a Pejsek) a Zuzajda.

Chodili jsme všechny skupinky pohromadě a rozdávali si jen baráky. Myslím, že to byla dobrá taktika, ale příští rok musíme jít z horního konca. Tam jsme to fakt nestihli.

Všeci jste byli skvělí, sklidili jsme pochvalu od paní starostky i Charity. A já se samozřejmě přidávám. Díky, díky, díky.

(Janina) V pátek jsme se sešli Zub, Radek a já, aby jsme zahájili Tříkrálovou sbírku v Ratiboři. Králové přišli všichni a tak jsme jen upravili přirozeně černé Baltazary a vydali se na dolní konec.

Ani jsem netušila, že Ratiboř se tak rozrostl a kolik tam těch baráků vlastně je. Byla sice zima, ale nebylo to tak zlé. Kolem sedmé jsme to ukončili a myslím si, že s dobrým pocitem se rozešli domů, aby jsme na sobotu byli dobře připravení.

V sobotu jsem byla mírně nervózní. Už od půl 7 se mi nepřetržitě šťukala a tak jsem se jenom hrozila co že se to v těch Kačicách

děje. Asi se nedělo nic. Telefon nezvonil a tak jsem to radši obvolala sama. Nic, v podstatě žádný problém.

Myslím, že jsme letos vybrali opravdu hodně a že jsme i hodně lidí potěšili tím, že jsme zazvonili a zaspívali u jejich dveří.

Takže všichni moji milí Kašparové, Melicharové, Baltazarové, Kecko, Fijalko, Zube, Radku, Mirisu, Fanto.....moc moc velký dík vám všem, za to, že jste darovali svůj volný čas aby jste pomohli při sbírce na pomoc těm, kteří to opravdu potřebují.....

(jenom pro ty, kteří to neví, peníze jsme vybírali pro Vsetínskou Charitu, která je pak rozdává dál)

(Opica, Delfínek) 6.1.2006 jsme ve čtyři hodiny měli sraz u klubovny. Tam jsme se nachystali a rozdali potřebné věci. Kolem půl 5 jsme vyrazili do ulic. Jako dáreček jsme rozdávali cukry a kalendáře. Paní Sušňová nás pohostila a myslíme že nás zdržela asi nejdýl.

Šli jsme dál a narazili na paní Zajíčkovou, která se málem rozbřečela radostí, že jsme přišli. Na dolním konci jsme potkali nádherné pejsánky se kterými jsme se i vyfotili. Jako poslední dům byla restaurace Ponorka.

Celý den jsme byli s Radkem. Myslím že to byl náročný a nádherný den.

7.1.2006

Takový malý countrybál č.9

(Zub) Začalo to zvadlem. Všem se moc líbilo, bylo fakt pěkné, ale pro mě mělo ještě jedno kouzlo. V kolonce „info“ bylo napsáno Chytrý a jeho tel. číslo. Udělalo mi to velkou radost, protože tam nebylo jméno nikoho ze starších (Zub, Radek, Irča...), ale jméno rádce družiny.

Pokračovalo to tím, že jsem si coutrybál neskutečně užíval. O nic jsem se nemusel starat a mohl si bezstarostně tančit a skotačit. Byla to dobře zmáknutá akce, a přesto, že většina dospělých nebo starších 15-ti let chodili po Tříkrálové sbírce. No a jak to skončilo? Vy, co jste tam byli a viděli jak jsem řádl, tak si asi dovedete představit jak mňa neskutečně bolely nohy. 3 dni jsem nemohl pořádně chodit, ale stálo to za to. Díkec byla to super pařba.

(Martin) Je sobota odpoledne něco po jedné hodině, zrovna vylezám z baráku, když uvidím jak Dazul zastavuje Radkovi s Anitů, tak sa snima svezu. Sednu, jedu. U kulturáku vylezu.

Hned za dveřama čeká Očko s Vápnem a vítají

mňa. Idu dál - všechno výborně vyzdobené. Tak si to projdu, prohlednu a vtom přichází DJ Fanta - a už to žhaví. Jeden song za druhým. Tančí sa, hrajú sa hry.

Až úderem dvacáté hodiny přicházajú legendární hvězdy, jako Karel Gott, Elvis, Beatles a hodně dalších. Celé to končí někdy po desáté, kdy se pomalu odebírá dom.

(Chytrý) Všichni víja, že countrybál začíná o půl druhé, ale pro některé začal už dávno před tým. A dnes je tu vyvrcholení mnoha denní práce všech rádců (program, kulisy...). Ráno je nás sice eště míň než včera, ale mně je to už jedno. Hlavně je potřeba všechno dodělat do konca. Co si vzpomínám, tak Verča s Medvědem všajú obrázky, Čeči nástěnky, Fidžalka s páru lidma připevňuje kulisy, ogaři mezi tím vším eště stíhajú dělat bordel, ale co enem ať sa vybijú!

Okolo 11 Irča dovážá bufet, Klíště s Kecků dělajú scény - teda ceny, Dazul přivážá Hltechniku a s bandou ogarů zapojuje bedny. Většina lidí

odchází dom na oběd a hned sa vracajú. Mira odmítá sedet u vstupného a tak tam posílám Aleša. Posbírám věci, které zbyly v hlavním sále a hážu jich za nejbližší roh. Aleš s vervu, který je videt u bengálského tygra, obírá všecko co má nohy o daných 10 korun. Všeci sa převlékajú z gatí do sukně, nekteří ze sukně do gatí. Míša Pavlůsková mně představuje očekávanú návštěvu ze vsetínského stacionára v Luhu. DJ Kulišák púšťá muzigu a je tu začátek Devátého countrybálu v Kateřinicách. Fijalka má se mně tu čest přivítat všechny děvčice a všechny mužiska, které sa tu dneska sešly. A oficiálně zahajujeme učením tanců - předříkává Dušan a spoustu našich kateřinických tanečníků udává směry pohybu podľa jeho slov, po chvíli sa k nim přidávají aj ostatní.

Zábava ide v plném proudu, legrace na všech stranách. Handicapovaní trsajú jako kdyby nic jiného v životě nedělali. Hra střídá muzigu. Přicházejí slavní bičari a staří mistři lasa, ukazují možné i nemožné a už je okolo 5 hodiny a většina menších i větších lidí jedú autobusem dom. I přesto všechno zostává většina lidí na večerní zábavu. Zábavu otevírá lehká slečinka s moulin rouge pokračujeme přes Beatles, Kabáty, Gota, až po ploužáky. Mezi tím vším nám kouzelník ukázal své umění levitace a už je 0 hodina, countrybál končí a začíná velký úklid. Večer stahujem dolú maskovačku všecku výzdobu, kulisy, nástěnky, lidi si chystajú věci na spaní a já

kráčím s pár lidma domů. S lítostí jim házím patku chleba a kousek sýra. A dál se už věnuju svojí teplé posteli .

(Týna) Letos byl countrybál moc dobrý. Nejdřív jsme se převlékli, rozkoukali a pak tančili country tance. Koupila jsem si brambůrky a kofču. Hráli jsme skvělé hry. Zub měl vystoupení s lasem a jeden pán s bičem. Zase jsme tančili. Pak hráli větší skauti scény, bylo to srandovní. Ke konci jsme tančili a bavili se jako na diskošce. Jak začali děcka chodit dom, tak velcí uklízeli. Moc jim to šlo. Už se moc těším na další countrybál.

(Chytrý) Pan starosta sa směje, já sa směju - dostávám klíče a de sa na věc. Nedělal sem si žádnou naději, ale že na oddílovku, kde sa bude chystat countrybál, sem přeca enem počítal s větším počtém mužíčků a děvčic . Jak sa ale ukázalo, většinu lidí nechala představa chystání countrybála radši naprosto chladnými

až zamrzlými a tudíž zostali doma. Až na páru výjimek což bylo asi 17 lidí z toho polovina byla z Ratibořské doliny a tudíž jejich pomoc byla časově omezena.

I přesto sem sa vydal s naším miniautkem metr x metr, abych vytáhnul výzdobu countrybálu z Ratibořské doliny do Kateřinských výšin.

Cesta sice nebyla dlouhá, ale i přesto ta půlhodinka chyběla. Tak sa alespoň zvedla maskovačka – vypla sa, pověsily sa perníky od Janiny, částečně nachystaly nástěnky a uklidilo sa pódium, ogaři sa pokusili udělat vůz.

Přesto, že toho nebylo moc, mákli sme si (zvedať maskovačku ve dvuch není žádná laskomina a nepřeju to nikom). Tak děkuju všem co aspoň trochu přispěli k chystání countrybálu jak již v pátek na oddílovce tak v sobotu ráno .

(Kecka) Konečně jsme se dodrkotali autem až k Tabulím. Trochu mě zaskočilo tolik sněhu, ale nějak jsem to rozdýchala.

Vyjíždíme skoro jako poslední s Májou. V prvním kopci už nás dohání Eko a předbíhá nás. Šlapem, co můžem, ale já jsem poslechla Anitu a namazala si běžky - a to jsem neměla - pak mi to strašně klouzalo. Prvních pár kilometrů jsme padaly obě dvě, ale pak nám to nějak začalo jít. Sem tam jsem se předbíhali s ostatníma ale nijak vážně (soutěživě jsme to nebraly). Tentokrát objíždíme sjezdovku, ale zato nás čeká zrádný skokánek.

Konečně dofuníme na Soláň. Hned na to nám jede bus, kde čekáme na vlak a pak další hodinu čekám na Miru než pro mě dojede na Vsetín. V čekárně si suverénně vezmeme lavičku, přisuneme ke dveřím a čučíme jako kdybychom byly v divadle. Konečně u Irči a teplého čajíku.

(Radek) Tak nám rok utekl jak voda a byl tu čas namazat běžky, skočit do stopy a vyrazit od Tabulí směr Kateřince.

Letošní K-2 byla historická v tom, že nás jelo nejvíc ze všech ročníků co kdy byly a jela se taky zkrácená verze tzv. K-1.

Jaká by to byla K-2, kdyby samotnému závodu nepředcházela udrncaná cesta „dobyčákem“. Fakt nás tam bylo plno. Pro samé běžkaře jsme neměli kde uložit náš klavír.

Letos, tak jako každý rok, chtěl Dazul zaútočit na první pozice a tak se mi vloudila do hlavy myšlenka, že když se ho budu držet, tak mám reálnou šanci na úspěch. A tak se stalo. Celou cestu jsem se ho držel a oceňoval jeho odhodlání, vytrvalost a vervu s jakou rozrážel a prorážel stopu. Jenom raz jsem se dopustil chyby, která mě málem stála dobrou pozici. A to když nás zlákaloby dobytí hory „Vysoká“. Stálo to ovšem za to. Nááádherný výhled. Ale nejlepší na celém vrcholu byl nenáročný sjezdík. Každý, kdo ho absolvoval si nabil kokos. Je o tom konec konců krátký filmový

šot. Dohnat Dazula bylo pak už jen otázkou několika málo minut, až hodin.

Cesta ubíhala, počasí přálo a my se pomalu blížili do Kačic. Na Cábů nás opustil Miris s Dickem a tak mi nezbylo nic jiného, než Dazula do vysněného cíle dotáhnout sám. Nebyla to žádná sranda. Byl vysílený a mírně v šoku, ale za to, co pro mě celou cestu dělal to byla moje povinnost.

Před posledním sjezdem jsem za něho vystříhl krátkou modlitbu a pak ho předal do rukou jiné instanci. Měl nezúčastněný, až apatický výraz v tváři, který mu vyprchal, až když přebíral spolu se mnou cenu za první místo, za které vděčím jenom mu.

Letošní K-2 se nám podařila zajet za rekordních sedm a půl hodiny, tak příště teda máte co dělat.

(Kecka) Přicházím do klubovny nasazuju kramlík (zobák) a přidávám se k ostatním. Tato oddílovka se nesla ve znamení ptactva a opeřenců.

Hned po mém příchodu si sestavujeme družstvo - já, Ondra a Lenka máme zahrát jak otec a matka opeřenci učí malého opeřence se schovávat. Druhé družstva nám předvádějí vyklubání vajíček a pak let opeřence.

Hrajeme dál. Na dvou nitích máme přivázanou žabu a naším úkolem je namotat co nejrychleji nit na jazyk a dostat se k sladké odměně. Ještě si dáme debatu o opeřencích se zobáky a hru kdo uloví víc žabiček zobáčkem. Ke konci si ještě zahrajeme na Sovu (Upíry). Při druhém kole jsem se jak si až moc bránila Sově a nějak si nevšimla sloupu a narazila jak se někdy opeřencův stává...

(Dazul) Všichni „dravci“ vyměkli. Tedy vlastně ne všichni. Očko na Záhrab dorazil. Sice se zpožděním, ale zato jediný. Bez předchozích silných řečí a keců. Nejprve nás čekal hodinový výstup na hřeben Chladné. Plné bágly se zimní výstrojí (Očko navíc Fantův zimní spacák) daly mladší části naší miniexpedice pořádně zabrat.

Samotný záhrab jsme začali dělat za tmy (díky zmíněnému zpoždění). Makali jsme jako šroubi a neumdlévali, ani když se nám jeden konstrukčně odvážnější záhrab propadl.

Voda na gulášovku nám začala vřít přesně ve 20:00 a hodně před 21:00 jsme si s Očkem popřáli dobrou noc a zalezli každý do své „nory“.

Noc byla hodně v pohodě a ráno taky. Akorát Očkovi docela zmrzly rukavice, protože si je nedal do spacáku. Ale zvládl to. Takže nakonec akce jsem jej jmenoval vrchním oddílovým expertem a instruktorem na záhraby.

(Očko) Ve čtvrtek večer mi přišla SMSka, že v pátek je záhrab v Kateřinách na pasekách. Dost jsem se těšil.

V pátek odpoledne pro mě přijel Dazul a odvezl mě do Kateřin, kde jsme počkali jestli někdo přijde. Nikdo už nepřišel. Bylo nám to líto, ale i tak jsme vyrazili na paseky vstříc dobrodružství. Bylo krásné počasí, hodně svěhu.

Dorazili jsme na místo táboření a tak dokud bylo světlo jsme si nachystali místo na spaní. Bylo to celkem těžké, ale prima. Po setmění jsme si nachystali večeři. Byla gulášovka, moc nám chutnala. Byla škoda, že nás tu nebylo víc, ale co se dalo dělat. Šli jsme spát.

Ráno po probuzení, které bylo chladnější jsme zabalili věci a hupky šupky domů.

Tento výlet se mi moc líbil a každý, který tam nebyl může litovat a závidět, protože to byl zážitek spát jen tak ve sněhu na samotě. Bylo to krásné a doufám, že na příští záhrab přijde víc lidí. Bylo to prima

9. skautský ples na zámku

(Fanta) Už delší dobu před plesem sa mňa jeho organizátori ptali esi bych jim nechtěl na plese s něčím pomoci. Tak sem za vidinu toho, že budu mět vstupenku zadáčo přikývnul a vylezli na mňa s uvádáním plesu po boku údajné profesionálky Pipi. Pravil sem si toš v čerty... No a od té doby se s plesem nikdo neozval.. Tak sem si říkal že to asi bylo jen takové „zhruba poptání“!!

Nu za asi měsíc sa mňa Sojka a řáké cerečky ze Vsetína ptaly esi bych sa nechtěl zúčastnit tanečního vystoupení na plese... Toš sem si říkal lepší jak uvádění. A tak sem dorazil na prvú zkúšku, naučil sa pár kroků údajně cikánského tanca a pak... asi na dalších třech zkúškách sem nebyl protože mi prostě „jak na sviňu“ nebylo sůzeno tam byt! Všecky páry i moja drahá taneční polovička teda ovládaly celú sestavu, enom já sem uměl prvních pár kroků.

Naša choerografica Pipi už na mňa byla, jak sa praví, velice našťvaná, zbýval totiž týdeň do plesu Nu tedy šecko sem sa doučil na profesionálně amatérské úrovni a plesání bylo tu!!!!

Dovídám sa že uvádání platí pořát! Že bysme to měli zrovna dvakrát připravené sa říct nedá, ale byl nejvyšší čas – začátek plesu, a tak sme vstúpili do sála a uvádání začalo...

Dělal sem to poprvé ve své uvaděčské kariéře a pravda nevyhnul sem sa ani malému zakotání. Naštěstí to Pipi zachránila a skupina SCART začala hrát. Začalo sa tančit, ješť, piť. Bufetářky prodávaly, muzikanti vyhrávali, prostě všeci sa radovali. Prodávaly sa lístky do (bohaté) tomboly, do tipovací soutěže(tipovalo sa, kolik věcí obsahuje (údajně) Dazulova KPZ. Obsahovala překvapivě 21 věcí a cena pro vítěza byla lahev dobrého vínka.

Tak sa to krásně šecko vyvíjalo, já sem pěkně

na parketu povystřídál šecky tanečnice našeho oddíla a pokračoval dál s i mimooddílovýma tanečnickama. A tak sem co chvíli skočil s Pipi za mikrofon, něco oznámil a zas pokračoval v gentlemanských povinnostách ...

Bylo asi 11 hodin a přišla řada na naše desítky hodin připravované taneční vystoupení!! Nervozita stúpala, na kuráž sme si přitukli sklenků vínka a šli sme na to.... Dvě a půl minuty 250% výkonu (esi ne věčího) byl za náma a úspěch to byl plný, bo zrobil dvě mexické vlny... - ne, to zase ne, ale z potlesku sem cítil že sa nám to povedlo... všichni řvali „ještě, ještě“. Rozjásaní sme si v zákulisí připili na povedenú akcu a domluvili sa, že o půlnoci půjdem znovu s malů změnů, a to jest, že Mucha s Pipi si vyměnili své ohozy, takže Pipi dělala cikána a Mucha cikánku.... Davy jásaly!!!

Po půlnoci začala volná zábava bez programu a konečně sem sa mohl plně věnovat ostatním činnostám. Např: békání v pekle s pekelnú kapelú a jiným a podobným zábavám!!!

Toš byly 3 hodiny ráno už sme doplesali, Lenčin tatík dojel k zámku, rozlúčili sme sa a chvátali dom. Včil už enom zpomínám jaký to byl , nestydím sa říct až, velice příjemný večer a už sa těším na příští ročisko a na to 10. skautské plesisko ...

(Klíště) Lidi z oddílu znám jen s maskáčama, mantlem a báglem na zádech a tak sem se rozhodla iť sa podívať jak jim to sekne ve společenských šatech. Navléct se do šatů a hlavně chytnuť jistotu v kroku na těch nepohodlných botkách s podpadkem a tradá na ples. Celou cestu sem se modlila ať nikoho nenapadne vyzvat mě k tanci no a co člověk nechce většinou se stane. Zub mi hned ze začátku připomněl mě už tak neznámé taneční kroky a po shlédnutí našeho výkonu sem sa nemusela bát že by sa snad někdo odvážil :-). Začátek sa sice trochu zpozdil, ale jinak se jim to povedlo, hlavně ty cikánské tance - paráda. Pak Kóča představila peklo se svými míchanými nápoji, které ochutnal snad každý. Kdo se chtěl vyhnout tancům s kroky raz, dva, tři, raz, dva tři...mohl uniknou k tónům kytar do pekla. Čas plynul rychle a než sem sa nadála čekala sem na slíbený odvoz domů. Při čekání na odvoz se strhla menší sněhová bitva a nemít potpadky tak Suseda vyválám jak malého Jardu :-)

(Zub) Píšu už třetí článek a zase v něm bude chvála. Jednoduše, ples se mi moc líbil. Musím říct, že byl o poznání lepší než vloni. Bylo moc pěkné předtančení (oboje), dobré „míšanice“ aj hlava sa z nich motala, všeckým cirkám to moc slušelo tak nějak jsem z něho měl dobrý pocit. Všechno to bylo takové jistější. Jen to, že ples začal o hodku později mi připadalo jako drobný nedostatek. Jsem sice rád, že jsme ho aspoň stihli, když měl bus zpoždění, ale ti co přišli přesně na půl 8 možná byli otrávení. Fanta perliť jako moderátor i jako tanečník. Jsi borec, žes do toho šel. Jo, a vyhrál jsem budíka.

Nazďo všetci! Bola som poverená napísať nejakú tú message ohľadom vášho skautského plesu. Takže sa pokúsím s mojím „talentom“ napísať pár slov. Naš vŕdce nám oznámil, že v Čechách sa poriada nejaký ten ples a že či nemá niekto náhodou záujem. Keď som sa tak zahľadela na našich chalanov a spomenula som si, že najpohodlnejšie oblečenie sú maskáče, alebo rozťahané tričko, pousmiala som sa a povedala si, že asi ťažko. Potom sme to však vzali tak, že aspoň bude sranda, pretože tancovať vie len Juro. No nakoniec sme sa odhodlali ísť „až“, tri

páry. Musím povedať, že ešte vo vlaku sme mali niektorí chuť otočiť sa, ale akosi to už nešlo :o) Tak sme si povedali, že aspoň navštívime nejakú chutnú hospôdku a popijeme chutné české pivo.

Po príchode do skautskej vily a po dlhočizných prípravách (samozrejme, že len mi ženy- musím pochváliť vašu sestru, budúcu kaderníčku a moc jej poďakovať za naše účesy) sme si teda povedali, že aj tak nás takmer nikto nepozná, že sa ideme zhovädiť.

Prekvapila nás sála. Musím povedať, že ste vybrali veľmi pekné a vhodné miesto a tiež musím pochváliť tých, ktorí to vyzdobili. Hudba bola tiež v pohode a bolo dobré, že sa to neskôr zvrhlo na akúsi súkromnú party.

Škoda však, že to skončilo tak skoro a tiež ma mrzí, že som kvôli tým šatám nerozoznala kto je skaut a kto hosť (no, ale bolo by blbé ísť v rovnošate :o)).

Chcem vám povedať, že môžete byť hrdí na tých, ktorí sa podujali zorganizovať, myslím že už po siedmy krát, tento ples. Je to veľmi dobrá akcia, ktorá vám určite pomôže ešte viac sa zviditeľniť. Takže plesu zdar a prajem veľmi veľa úspechov a nech sa vám vydarí čo najviac akcií.

(PS: myslím, že si neurobíte moc dobré meno, keď pred sponzormi podaktorí vracajú na WC. Aj u nás sa popíja, to neberiem, ale je škoda znepriateliť si takto ľudí, ktorí vám prispievajú na fungovanie.)

Papa s pozdravom Maťa – 6. zbor Púchov

Běžkařský výjezd

28.1.2006

(Dazul) Byl jsem v prosinci požádán, abych připravil akci na běžkách pro oddíl. Proč ne. Myslím si, že by skaut měl zvládat jízdu na běžkách stejně tak jako na sjezdovkách. Intuice mi vnukla nápad, aby byla akce rozšířena i na rodiče, kteří pojedou spolu se svými ratolestmi a akce může být zároveň takovým příjemným rodinným výletem.

Běžkování je totiž nepoměrně levnější než půlden na sjezdovce a navíc se při něm nestojí dlouhé fronty na vlek. Také blahodárný účinek tohoto druhu pohybu na tělo běžkařovo a

účinek krajiny na jeho duši je nepominutelný. Coby dvacetiletý mladík jsem pobíhal dokolečka jako dobytek - v osnatě oplocené ohradě po takzvaném velkém "buzeráku" v jihlavských kasárnách. Monotóní sjezdování typu 15 minut fronta, 5 minut vlek, 1 minuta sjezd po vymezené trati sjezdovky, 15 minut fronta, 5 minut vlek,... mi někde v podvědomí připomíná moje dvě totálně promarněná léta. Aby bylo jasno - ne, že bych nevyrazil na sjezdovky (dokonce jsem si pořídil nové staré "carvingy"), ale ty běžky u mne většinou vítězí - mohu-li si vybrat. Fakt je, že jsem jejich kouzlo objevil o pár let později než kouzlo jízdy "šusem" po neupravené sjezdovce.

Ráno bylo jen -18 a během dvou hodin to kleslo na -15. Sníh při došlápnutí nádherně křupkal a na oblohu se dralo "azuro". Kýčovitě nádherné počasí. Měl jsem tušení, že dnešek bude nádherný den - nejen tím počasím. Zkrátím to - na místě srazu jsme se sešli dva - já a tatínek od Delfínka. Takže jsme to pojali jako pánskou jízdu na Troják a zpět. Na Lazy jsme si to vyšlápli bez lyží a nasadili jsme až u Partyzána. Pak jsme jeli pohádově zasněženou krajinou až na guláš a kofolu do hospody Na Trojáku. Byla to prostě pohoda, klídek, tabáček

(Brůča - tatka od Delfínka) Sobota 28.1.06
teplota -15 °C. Přicházím na místo srazu
točnu v Kateřiních. Nikde nikdo, že by už
odešli nebo zrušili akci!!! Volám Dazulovi,
přes zamžené brýle vidím mávající postavu.
On to Dazul s otázkou kde je Vás víc? Čeká-
me 10 minut na nějaké opozdilce ale nikdo
nepřichází. Vyrážíme směr Lázy s heslem
"žádná akce se neruší i když jsme jen dva."
Sluníčko začíná příjemně hřát, mráz už
neštípe do tváří, kocháme se pohledy na tu
zimní nádheru. V Hajích obouváme běžky,
hlt ohnivé vody rozehřívá organismus a
vyjíždíme na Troják. Obdivujeme, co dovede
paní zima s přírodou, fotíme a užíváme si ten

nádherný zimní výlet.

Kolem poledne jsme na Trojáku, malé
občerstvení, klábosíme o skautu, práci,
dětích a pohodově se vracíme zpět. Když
tu náhle "jedeme zkratkou!" Úzká lesní
cesta, po kolena sněhu, sjíždíme dolů
směr Kateřinice. Padám - sněhu po pás,
drápu se ven. Dazul se směje ale jinak
stále pohoda.

Přijíždíme na svažnici. Hotová sněhová
dálnice kloužeme se po ní do údolí, rychlost
se zvyšuje prostě pravá běžkařská pohoda.
A jsme v cíli na točně pod Hájenkou. Díky
Dazule za skvělý zážitek!!! Jen škoda že ho
nezažilo víc skautů a rodičů.

(Janina) Byla to výjimečná schůzka, byli
jsme v místnosti pro seniorky. Celou
schůzku jsme seděli u stolů, všichni byli
extrémě hodní a hráli jsme maňáskové
divadlo.....

(Motýlek, Lečo, Opica) Pes, Myška, Opica,
Kačer, Žaba a Tuleň šli na dalekou cestu

do Tramtárie. Nevěděli, že Tramtárie není.
Přesto šli a potkalo je moc nebezpečí.
Nebezpečí: lev je chce sežrat. Závěr:
nenajdou Tramtárii, ale nádhernou
krajinu.

Každá z nich hrála min. 2 role, bylo
to moc pěkné a určitě to zase někdy
zopakujeme.

Únor 2006

3.2. Oddílovka - „Kdo si hraje nezlobí“

4.2. 2006 – HRÁTKY NA SNĚHU

– v Ratiboři na Farském kopci. Začátek ve 14.00h

– nezapomeňte si jezdicí prostředky, teplé oblečení a vemte s sebou i svoje kamarádky a kamarády.

- malé občerstvení a horký čaj zajištěn.

Těší se na vás Janina a sněhuláci

10.2. 2006 – Oddílový pátek -

„Hádáš, hádám, hádáme“ - odpoledne plné hádanek a kvízů

17.2. 2006 – Oddílovka -

Povalentýnská oddílovka - Pozor!!! vyhlašuji soutěž. Na tuto oddílovku si každá družinka připraví něco dobrého k snědku. Nemám na mysli brambůrky, čokoládu..., ale třeba jednohubky.) Odměna je jistá.

18.2 – 24.2. 2006 – JARNÍ TÁBOR

– KUSALÍNO – poblíž Vsetína

prosím všechny kdo jedou na jarní tábor a ještě neodevzdali přihlášku ať ji odevzdají i s penízkama nejpozději do 10.2. !Bližší informace u Janina (tel.731 488 124)

25.2 – 26.2. – Malá Fatra (pouze

pro RS a OS) - přechod části hor se zimním nocováním ve sněhu.

Jarní tábor 18.–24.2.2005 (7 dnů)

chata KUSALÍNO – poblíž Vsetína. Cena tábora je 800 Kč (= jídlo na 7 dnů - 350 Kč, ubytování v chatě 35Kč os./noc -210 Kč, drobné nákupy a potřeby – 30 Kč, vstupné na bazén 50 Kč, jízdné -110 Kč, rezerva – 50 Kč), Odjezd: autobusem 6.50 z Kateřin, Ratiboř sraz v 7.00h u kina, návrat : v pátek autobusem 15.50 ze Vsetína.

S sebou: spacák, karimatka, oblečení na ven + náhradní, oblečení do chaty, oblečení na spaní, plavky + věci na bazén, přezůvky, dobré boty, návleky, pláštěnka, ešus + lžička + hrníček, deník, tužka, KPZ, uzlovačka, jezdicí prostředky(ne sánky).

Během týdne by se k vám měly dostat přihlášky na Jarní tábor, prosím, aby se ke mně (Janina) vyplněné a pokud možno i s penízky dostaly do konce ledna. Těsně před odjezdem bude potřeba odevzdat lístek s potvrzením o bezinfekčnosti (stačí podepsaný rodičem).

březen 2006 (Anita)

3.3. oddílovka

10.3. oddílový pátek – vezměte si s sebou vozítka – boby, lopaty, saně (pokud bude sníh)

17.3. oddílovka

18.3. oddílová výprava – Na Křížový. Sraz: 9:30 u klubovny v Ratiboři, návrat: mezi 15:00 -16:00. S sebou: dobrou obuv, náhradní ponožky, jídlo a pití na celý den, KPZ, uzlovačky, buzolu do družinky, (pokud bude ještě dost sněhu – lopaty, boby, saně s sebou)

24.3. oddílový pátek

31.3. oddílovka

Kdo z registrovaných členů oddílu chce domů starý počítač?

(Dazu!) V práci (LACHIM spol.s r.o.) nám už pár měsíců leží 2-3 nepotřebné počítače, které už nepoužíváme, protože jsme pořídili výkonnější stroje. Od starých PC není možno čekat žádné výkony - zvládají tak maximálně Windows 95/98, ale jsou pořád funkční a kompletní (síťová karta, monitor, klávesnice,...) a dají se použít - třeba pro psaní příspěvků do ŠESTÁKU :-). Vážný zájemce jej dostane **zdarma!** Tedy vlastně tak úplně zdarma ne, bude se muset zavázat, že každý měsíc napíše do ŠESTÁKU alespoň 2 pořádné příspěvky. Kdo dřív přijde - ten dřív mele.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).